

TOLSTOI JA PROLETARIAATIN TAISTELU

Tolstoi ruoski hallitsevia luokkia tavattoman voimakkaasti ja vilpittömästi, paljasti erittäin havainnollisesti kaikkien niiden laitosten sisäistä valheellisuutta, joiden varassa nykyajan yhteiskunta pysyy pystyssä: kirkkoa, oikeuslaitosta, militarismia, „laillista” avioliittoa ja porvarillista tiedettä. Mutta hänen oppinsa osoittautui olevan kokonaan ristiriidassa nykyisen järjestelmän haudankaivajan — proletariaatin — elämän, työn ja taistelun kanssa. Kenen katsantokanta sitten on heijastunut Leo Tolstoin saarnamassa opissa? Hänen huulillaan on puhunut koko se Venäjän kansan monimiljoonainen joukko, joka *jo* vihaa nykyajan elämän valtiaita, mutta ei *vielä* ole päässyt niin pitkälle, että kävisi tietoista, johdonmukaista, loppuun saakka menevää, leppymätöntä taistelua noita valtiaita vastaan.

Venäjän suuren vallankumouksen historia ja lopputulos ovat osoittaneet, että juuri sellaisia olivat ne joukot, jotka joutuivat tietoisien, sosialistisen proletariaatin ja vanhan järjestelmän jyrkkien puoltajien *väliin*. Nämä joukot — pääasiassa talonpoikaisto — osoittivat vallankumouksessa, miten kovasti ne vihaavat vanhaa, miten selvästi ne tuntevat kaikki nykyisen valtakomennon rasitukset, miten voimakas on niiden vaistonvarainen pyrkimys vapautumaan noista rasituksista ja saamaan paremman elämän.

Ja samalla nuo joukot osoittivat vallankumouksessa, että vihassaan ne eivät ole riittävän tietoisia, taistelussaan ne eivät ole johdonmukaisia ja paremman elämän etsinnässä niitä rajoittavat ahtaat puitteet.

Suuri kansanmeri, joka myllersi syvimpiä pohjukkojaan myöten, heijastui Tolstoin opissa kaikkine heikkouksineen ja kaikkine vahvoine puolineen.

Leo Tolstoin taiteellisia teoksia lukiessaan Venäjän työväenluokka oppii tuntemaan paremmin vihollisensa, ja tutkiskellessaan Tolstoin *oppia* koko Venäjän kansan täytyy käsittää, mikä oli sen oma heikkous, joka esti sitä viemästä vapautustaan päätökseen. Se täytyy ymmärtää, jotta pääsisi eteenpäin.

Juuri tätä eteenpäinmenoa häiritsevät kaikki ne, jotka julistavat Tolstoin „yleiseksi omaksitunnoksi” ja „elämän opettajaksi”. Nuo julistelut ovat valhetta, jota liberaalit levittävät tietoisesti, tahtoen käyttää hyväkseen Tolstoin opin vastavallankumouksellista puolta. Myöskin eräät entiset sosialidemokraatit toistelevat liberaalien perässä tuota valhetta Tolstoista, muka „elämän opettajasta”.

Venäjän kansa saavuttaa vapauden vasta sitten, kun se käsittää, ettei sen pidä opetella parempaan elämään pyrkimistä Tolstoilta, vaan proletariaatilta — siltä luokalta, jonka merkitystä Tolstoi ei ymmärtänyt ja joka on ainoa sellainen luokka, joka kykenee hävittämään Tolstoin vihaaman vanhan maailman.

„Rabotshaja Gazeta” № 2.
joulukuun 18 (31) pnä 1910

Julkaistaan „Rabotshaja Gazetan”
tekstin mukaan